

ЮГЪ

Небесата чисти, ведросини,
трепетна омара надъ полето,
а въ леса, срѣдъ кестени, смокини,
нароветъ яркоалени
сж запалени
сякашъ полюлеи отъ небето.

Ниви макъ, оризища просторни,
дишатъ въ леки, благодатни пари.
А Бѣласица и Пиринъ морни
сж чела надъ тѣхъ надвесили
въвъ невесели
спомени за битки и пожари:

Не веднажъ надъ роднитѣ предѣли
се развихри огненосно стреме.
Не веднажъ и нивитѣ презрѣли
се изрониха забравени
изоставени
отъ прокуденото родно племе.

Но сега, стаили всички грижи,
благославятъ златнитѣ поляни,
благославятъ срутенитѣ хижи,
благославятъ и профилитѣ
на могилитѣ,
съ кръстове самотни увѣнчани.

А когато нѣвга лесоветѣ
обновятъ посѣченитѣ стволи,
и утеха сложатъ въковетѣ,